

Specyfikacja Techniczna

Lerasept specjal

preparat dezynfekujący

- Środki biobójcze stosuj bezpiecznie.

-Przed użyciem zawsze odczytaj oznakowanie i informację o produkcie.

-Posiadamy ekspertyzę wg Accor ding DIN EN 1276/1650, 1656/1657, 13697, 14349, 13704, 14675 i 13610

Opis preparatu:

Lerasept specjal stanowi płynną stabilizowaną kombinację dezynfekującą na bazie nadtlenu wodoru - kwasu nadoctowego. Preparat ten jest szczególnie w niższych temperaturach skuteczny na wszystkie grupy drobnoustrojów.

Lerasept specjal nie pieni się. W roztworze roboczym ma nieznaczne działanie drażniące na skórę. Zetknięcia ze skórą stężonego produktu lub jego mocniejszych roztworów należy unikać. Dlatego zaleca się przy pracy z preparatem Lerasept specjal używanie rękawic ochronnych. Przy kontakcie ze skórą natychmiast dokładnie spłukać bieżącą wodą. Lerasept specjal nie narusza struktury aluminium, stali szlachetnych i niektórych tworzyw sztucznych (polistyren, polietylen). W przypadku innych materiałów wykończeniowych dobrze jest przeprowadzić w odpowiednich miejscach wstępną próbę.

Parametry:

gęstość:	ok. 1,12 g/cm ³
pH (roztwór 1%):	ok. 2,9
wrażliwość na chłód:	od - 18°C

Ważniejsze składniki:

Nadtlenek wodoru (25,5 g/100 g), kwas nadoctowy (4,9 g/100 g).

Sposób składowania:

- ☐ Chronić przed bezpośrednim nasłonecznieniem.
- ☐ Maksymalnie dopuszczalna temperatura wynosi 20°C.
- ☐ Przy przelewaniu do innych pojemników należy dopilnować, aby zostały one uprzednio dokładnie umyte kwaśnym środkiem. Ze względów bezpieczeństwa pojemniki muszą mieć również odgazowanie.

Wpływ na materiały:

Metale:

nie narusza struktury aluminium, stali szlachetnych. W przypadku innych materiałów wykończeniowych dobrze jest przeprowadzić w odpowiednich miejscach wstępną próbę. Stosując stale nierdzewne Accor zgodnie z normą DIN 11 483 część 1 Longer kontakt preparatu z mosiądzem i miedzą może powodować lekkie przebarwienia.

Tworzywa sztuczne, uszczelki:

Wszystkie uszczelnienia muszą być odporne na utlenianie. Teflon, polietylen, polipropylen i minkadur są tolerowane. Długi czas kontaktu w wyższych stężeniach wyższe temperatury wnioski do PCV, NBR, EPDM należy unikać.

Przeznaczenie:

Lerasept specjal przeznaczony jest do szybkiej dezynfekcji powierzchni, stykających się z żywnością. Dla uzyskania najbardziej efektywnych ekonomicznie wyników i zminimalizowania obciążenia roztworu dezynfekującego zanieczyszczenia, urządzenia i sprzęty należy uprzednio dokładnie wyczyścić. Stężenie roztworu roboczego zależy od czasu, temperatury i rodzaju drobnoustrojów. Odpowiednie stężenie robocze mieści się w granicach 0,05 - 3,0 % w zakresie temperatur od 5 do 20 °C. Przeważnie pracuje się na stężeniach 0,2 - 1,0%. Podwyższenie temperatury do ok. 50 °C w preferowanym zakresie stężeń 0,2-1,0% skraca czas i podnosi skuteczność dezynfekcji. Wyższych temperatur należy unikać ze względu na konieczność utrzymania stabilności roztworu. Jak wszystkie roztwory z zawartością kwasu nadoctowego, roztwory robocze preparatu Lerasept specjal, zachowują pełną skuteczność tylko przez pewien czas.

Możliwość kilkakrotnego użycia zależy od stopnia obciążenia zanieczyszczeniami. Dla zapewnienia skuteczności działania roztworu straty substancji czynnej muszą być rekompensowane poprzez dodawanie koncentratu. Jeśli nie da się wyeliminować większych obciążeń zanieczyszczeniami, zalecane jest stosowanie nowego roztworu do każdej dezynfekcji. W przypadku potrzeby stosowania preparatu Lerasept specjal w urządzeniach sterowanych konduktometrycznie oferujemy osobny produkt. Po zakończeniu dezynfekcji wymagane jest dokładne spłukanie świeżą wodą.

Kontrola stężenia:

Określanie wolnego kwasu nadoctowego:
Dokładna ocena skuteczności roztworów dezynfekujących, zawierających kwas nadoctowy, możliwa jest tylko poprzez ustalenie ilości wolnego kwasu nadoctowego.

Wykonanie:

25 ml roztworu roboczego preparatu Lerasept specjal zmieszać w kolbce Erlenmeyera 300 ml z ok. 25 ml kwasu siarkowego (25%) i miareczkować 0,1N roztworem nadmanganianu potasu do uzyskania różowego zabarwienia (zużycie a).

Od razu dodać ok. 1g stałego jodku potasu i kilka kropli świeżego roztworu skrobi, a następnie miareczkować 0,1N roztworem tiosiarczanu sodu do zaniku granatowego zabarwienia (zużycie b).

Obliczenie:

$a \times 68 = \text{mg/l wolnego nadtlenku wodoru}$

$b \times 152 = \text{mg/l wolnego kwasu nadoctowego}$

Podczas korzystania z tych produktów, wszystkie obowiązujące przepisy bezpieczeństwa dotyczące stosowania substancji chemicznych muszą być przestrzegane. Aby uzyskać informacje dotyczące przechowywania, specyfikacji niebezpieczeństw i przepisów bezpieczeństwa, należy zapoznać się z obowiązującymi kartami charakterystyk. Rozwiązania aplikacyjne i pozostałości produktu muszą zostać usunięte zgodnie z przepisami. Podane informacje odzwierciedlają nasze doświadczenie. W odniesieniu do różnych warunków operacyjnych, informacje te są niezobowiązujące, służą jako porady. Dlatego też nie ponosimy jakiegokolwiek odpowiedzialności, w tym roszczeń osób trzecich.

